

Dijaki Srednje zdravstvene šole si želimo izobraževalnega sistema, kjer bo vsak posameznik deležen individualne obravnave in bo lahko razvil svoja močna področja. Želimo si šole, kjer bodo učenci deležni več formativnega spremljanja in kjer bo učenje bolj vseživljenjsko.

V mislih imamo predvsem upravljanje s financami (na primer, plačevanje položnic), pisanje prošenj o zaposlitvi, vodenje gospodinjstva ali pa nudenje prve pomoči v realnih situacijah, če omenimo samo nekaj primerov.

Z drugimi besedami, želimo si šole, kjer bi bila učna snov bolj praktične narave, in kjer bi učenci razvijali veščine, kot so sodelovanje in inovativno reševanje problemov, zato da bomo lažje prepoznali svoja močna področja in se bolj suvereno odločali za svoj poklic.

Menimo, da lahko to dosežemo z dodatnimi izobraževanji za učitelje, ki poudarjajo sodobne načine poučevanja, kot so projektno delo in vseživljenjsko učenje. Potrebno bi bilo tudi izboljšati klimo na šolah, predvsem odnose med učenci, učitelji in starši, zato da bi tako učenci kot starši ponovno zaupali učiteljem in jih spoštovali. Tu apeliramo na odnos med učitelji in starši, ki naj bi razumeli in cenili učiteljevo avtonomnost in s tem podprli strokovnost zaposlenih v šolstvu. Tako bi učitelj lahko deloval celostno in predvsem bolj motivirano za poučevanje prihodnosti.

Če povzamemo, želimo si sodobne šole, ki ponuja prostor za osebno rast, in učitelje, ki nas znajo videti kot posameznike, znajo prepoznati naša močna področja in nas poklicno usmerjati. Želimo si sodobnega pouka, ki temelji na projektne delu, raziskovanju in povezovanju.

Dijakinje 4. g: Tinkara Lavrič, Neja Gorenčič, Blažka Demšar

Dijakinje 2. e: Marjeta Rakar, Katjuša Ščavničar, Klara Debevec, Nana Alič, Ema Strle

Mentorici: Sabina Vute Kosednar, Sandra Žeželj

